

Programació Olímpica II
Ballet Lírico Nacional

Programació Olímpica

II

**Festival Olímpic
de les Arts**

Barcelona '92

1992-1993

„Amb la col·laboració de:

FUNDACIÓ
NACIONAL DEL
LICEU

+

CAIXA DE CATALUNYA

Del 3 al 8 d'agost de 1992

Ballet Lirico Nacional

La incorporació de Nacho Duato, coreògraf i ballari de renom, com a director artístic del Ballet Lirico Nacional, el juny de 1990, ha suposat un canvi innovador en la història de la companyia. Duato està decidit a fer del Ballet una companyia amb identitat pròpia, en la qual, sense bandejar els preceptes clàssics, es derivi cap a un estil més contemporani. Amb aquest objecte inclourà en el repertori de la companyia noves coreografies creades específicament, juntament amb altres de qualitat contrastada reconeguda en nombroses companyies internacionals. Igualment, Nacho Duato aportarà al Ballet Lirico Nacional el seu treball com a coreògraf, lloat per la crítica mundial i premiat pels especialistes. La preocupació de Duato és trobar l'equilibri entre la coreografia, el ballet i la forma de viure. Per a ell la riquesa de la cultura i el folklore espanyol constitueixen un influx inesgotable per al seu treball.

El Ballet Lirico Nacional va ser fundat el 1979 amb el nom de Ballet Nacional de España Clásico, i va tenir com a primer director Víctor Ullate, gran ballari espanyol que havia treballat diversos anys al Ballet du XXe Siècle de Maurice Béjart. Durant aquesta etapa, el Ballet, nodrit de joves ballarins i estudiants de dansa, va actuar a moltes ciutats espanyoles i va fer la seva primera gira per l'estranger.

El febrer de 1983 es va fer càrrec de la direcció dels Ballets Nacionales —Espanol i Clásico— la prestigiosa mestra de ball Maria de Àvila, la qual va sistematitzar el treball intern del Ballet i va posar un èmfasi especial per obrir les portes a coreografies molt importants però poc conegudes a Espanya, com les de George Balanchine i Anthony Tudor. Però el Ballet no tan sols va importar les grans creacions coreogràfiques estrangeres, sinó que també va estrenar les seves pròpies creacions.

Maria de Àvila va encarregar algunes coreografies a Ray Barra, ex-ballari i coreògraf nord-americà resident a Espanya, i posteriorment va oferir-li el càrrec de director estable, que va ocupar fins al desembre de 1990.

El desembre de 1987 va ser nomenada Maya Plisetskaia com a directora artística del Ballet. L'extraordinària ballarina russa va

introduir-hi diverses obres del repertori clàssic; cal destacar l'aportació al repertori de la companyia del ballet sencer *La Fille Mal Gardée*, sobre la versió de Marius Petipa i les produccions d'A. Gorsky i A. Messerer.

Durant aquests anys el Ballet Lirico Nacional s'ha forjat un prestigi sòlid, amb nombroses actuacions a Espanya i l'estranger, i amb gires pel territori nacional, el Japó, Itàlia, França, Àustria, Alemanya, Suïssa, Cuba, Taiwan, Israel, Rússia, Mèxic, Veneçuela...

A partir del 1990 el Ballet Lirico Nacional va iniciar una nova singladura. Les lloances de la crítica, el calorós aplaudiment del públic i les nombroses propostes de treball confirmen el futur d'aquesta companyia en el panorama internacional de la dansa.

Ballet Lirico Nacional

Director Artístic: Nacho Duato

Ballarins Principals Invitats

Catherine Allard, Mar Baudesson,
Jennifer Grissette, France Nguyen,
Patrick de Bana, Marco Berriel, Tony Fabre

Primers Ballarins

Elena Figueroba, Carmen Molina, M. Luisa Ramos,
Ricardo Franco, José Antonio Quiroga,
Hans Tino, Raúl Tino

Solistes

Marta Álvarez, Rosanna Burgos,
Montserrat García, África Guzmán,
Eva López Crevillén, Sofía Sancho, Yoko Taira,
Daniel Alonso, Eduardo Castro, Luis Martín Oya

Artistes del Ballet

Verónica Altés, Caty Arteaga, Mireia Bombardó,
M. Luisa Delgado, Marina Donderis, Gema Gallardo,
M. Europa Guzmán, Marcelle Lehner, Mar Llorente,
Belén Moreno, Esther Oliva, Rocío Peláez,
Blanca M. Reche, Susana Ruiz, Adriana Salgado,
Sandra Seijo, M. Jesús Tarrat, J. Antonio Beguiristáin,
Antonio Calero, Javier Castillo, Antonio Fernández,
Sebastián González, Lars Neubacher, José Martínez,
Julián Mínguez, César Moniz, Tino Morán,
Fernando Navajas, Ángel Rodríguez, José Vicente Sales

Assistent del Director Artístic: Jim Vincent

Mestra: Irena Milovan

Repetidora: Hilde Koch

Coordinació Artística: Mabel Cabrera

Pianistes: Fernando Ember, Jerónimo Maesso

Director Gerent: José Antonio Muñoz

Producció: Isabel Sánchez

Administració: Ángel Herrero

Coordinació Tècnica: Nicolás Fischtel

Difusió: Álvaro Sarmiento

Secretaria: M. Carmen Garrigós, Juana Lerma,
Concha Martínez, Raquel Méndez, Beatriz Prieto,
Lola Revilla, Mercedes Zazo

Recepció: Luis Baquero, Pilar Campos, Hugo Pérez

Regidor: Goyo Giménez

Maquinària: Marcelo Suárez, Luis García

Electricitat: Florencio Sánchez, Lucas González

Audio-visuals: Jesús Santos, Pedro Álvaro,
José M. Pulido, Javier Cabellos, Rafa Giménez,
Ignacio Rodríguez

Utilitatge: José Luis Mora

Magatzem: Reyes Sánchez

Sastre: Ismael Aznar, Genoveva Bon,
Juana Cuesta, Margarita Medina,
Rosa Sánchez, Carmen del Valle

Terapeutes: Susana Matut

Mateo Martín

MINISTERIO DE CULTURA

Instituto de las Artes Escénicas y de la Música

Nacho Duato

Director artístic

Va néixer a València el 1957. A 18 anys va començar la seva formació professional en la Rambert School de Londres. Va ampliar els seus estudis a la Mudra School Maurice Béjart a Brussel·les i va completar la seva formació a Nova York en The Alvin Alley American Dance Centre.

El 1980, amb 23 anys, Nacho Duato va signar el seu primer contracte professional amb el Cullberg Ballet d'Estocolm, i un any després, dut per Jiri Kylián, va ingressar en el Nederlands Dans Theater.

Pels seus èxits com a ballari va rebre el 1987 el VSCD Gouden Dansprijs (Premi d'Or de la Dansa).

El talent natural de Nacho Duato ben aviat el va fer anar més enllà de les limitacions d'un ballari i dedicar-se també a la coreografia. El seu primer intent, l'any 1983, va esdevenir un gran èxit: *Jardí Tancat*, amb música de Maria del Mar Bonet, va guanyar el primer premi en l'Internationaler Choreographischer Wettbewerb (Concurs Coreogràfic Internacional) de Colònia.

Duato va crear més d'una dotzena d'obres per a les dues companyies del Nederlands Dans Theater: *Dansa i Ritu* (Carlos Chávez), *Ucelli* (Respighi), *Synaphai* (Xenakis-Vangelis), *Bolero* (Ravel), *Arenal* (Maria del Mar Bonet), *Chansons Madecasses* (Ravel), *Raptus* (basada en l'obra de Richard Wagner *Wesendonk Lieder*), etc. En gairebé totes les seves creacions ha comptat amb la inspiració i col·laboració del pintor-dissenyador Walter Nobbe.

El 1988 Nacho Duato va ser nomenat coreògraf estable del Nederlands Dans Theater, amb Hans Van Manen i Jiri Kylián.

Arran de les contínues peticions de companyies internacionals demanant obres seves per als seus repertoris, entre d'altres Cullberg Ballet, Frankfurt Ballet, Ballet Gulbenkian, Les Grans Ballets Canadiens i el Ballet Lírico Nacional, Duato va haver de fer una passa decisiva amb vista al futur de la seva carrera coreogràfica. Des del juny de 1990, invitat pel Ministeri de Cultura espanyol, Nacho Duato és director artístic del Ballet Lírico Nacional, per al qual ha creat els treballs següents: *Concert Madrigal* (Joaquín Rodrigo), *Opus Piat* (Beethoven), *Empty* (Collage), *Coming Together* (Frederic Rzewski) i *Mediterrània*.

Programa

I

Trece Gestos de un Cuerpo

Coreografia **Olga Roriz**

Música **António Emiliano**

En co-producció amb el COM-92

Rassemblement

Coreografia **Nacho Duato**

Música **Toto Bissainthe**

Mediterrània

Coreografia **Nacho Duato**

Música **Jerónimo Maesso**

Mahmoud Tabrizi

Peter Griggs

Juan A. Arteche

Javier Paxariño

3, 4, 5 d'agost de 1992, 21 h.

Trece Gestos de un Cuerpo

Coreografia	Olga Roriz
Música	António Emiliano
Escenografia i figurins	Nuno Carinhas
Disseny de llums	Orlando Worm
Realització de l'escenografia	Alberto Valencia
Realització del vestuari	Taller de Sastreria del Ballet Lírico Nacional i For Men
Sabateria	Maty
Enregistrament	António Emiliano, teclats i programació de ritmes Emanuel Ramalho, percussió digital Anamar, veu

Estrenat pel Ballet Gulbenkian al Gran Auditori Gulbenkian de Lisboa,
el 25 de maig de 1987.

Representat per primera vegada pel Ballet Lírico Nacional al Teatre Albéniz
de Madrid, el 3 d'abril de 1992.

En co-producció amb el COM-92

«Enumerava les qualitats de la substància vista en somnis: la lleugeresa, la impalpabilitat, la incoherència, la llibertat total respecte del temps, la mobilitat de les formes de la persona que fa que cada hom n'esdevingui diversos o que diversos es redueixin a un, el sentiment gairebé platònic de la reminiscència, el sentit gairebé insuportable d'una NECESSITAT.

De vegades li havia esdevingut de tornar a obrir una porta, simplement per comprovar que no l'havia tancada darrera seu per sempre, i tornar-se a mirar un transeünt que acabava de deixar per negar la fi d'una partida, i demostrant-se a si mateix la seva limitada llibertat d'home...»

Marguerite Yourcenar
Opus Nigrum

La música d'aquest ballet va ser composta per encàrrec del Servei de Música de la Fundació Calouste Gulbenkian i va ser el resultat d'una estreta col·laboració entre la coreògrafa i el compositor.

Malgrat que es va fer la música abans que la coreografia, es troben intrínscament lligades, ja que una part de l'estructura narrativa escènica és subjacent i preexistent a aquella.

La música i la coreografia es van organitzar a partir d'un guió (elaborat per la coreògrafa) en el qual es defineixen personatges i situacions. La música és com la banda sonora d'un curtmetratge que funciona com a mecanisme evocador d'emocions, memòria fictícia d'estats emocionals.

António Emiliano

Rassemblement

Coreografia **Nacho Duato**
Música **Toto Bissainthe**
(«Rasanbléman»)
Escenografia **Walter Nobbe**
Figurins **Nacho Duato**
Disseny de llums **Nicolás Fischtel**, segons el
disseny original de Dick Lindström
Posta en escena **Lena Wennergren-Juras**
Realització del vestuari **Taller de Sastreria**
del Ballet Lírico Nacional i
Babette Van Der Berg
Realització de l'escenografia **Carmina Burana**

Estrenat pel Cullberg Ballet al Hjalmar Bergman Theatre d'Örebro, Suècia,
el 27 de febrer de 1990.

Representat per primera vegada pel Ballet Lírico Nacional al Teatro Lírico
Nacional La Zarzuela, el 12 de desembre de 1991.

Rassemblement s'emmarca dins d'un grup de cançons que el compositor Toto Bissainthe dedica al seu país, Haití. Són cançons d'esclaus atrets pel culte vudú. Parlen de la vida quotidiana, del patiment de l'exili i de l'anhel d'Àfrica, no pas com a lloc geogràfic sinó com a terra mítica de llibertat. Expressen la resistència al colonitzador, el rebuig a la seva política, religió, cultura i llengua. Gràcies als vincles establerts entre ells en aquest món nou, els esclaus han pogut conquerir la seva independència. En desenvolupar-se a Haití, el Capital ha transformat el sentit del vudú. El vudú, que era per als camperols pobres i explotats una celebració de les arrels africanes, ha arribat a ser una religió, un dels aparells del poder. El naixement del vudú en una terra d'exili, primera llengua comuna de tots els esclaus de races diferents, va ser un moment vital, creador, una unificació cultural que havia de transformar el món: una obertura de límits. Aquest és el moment a què fan referència les cançons de Toto Bissainthe.

El cant de tots els homes per mitjà de les paraules d'Haití i de la seva música tradicional, aplegant altres formes musicals i obrint-se a una música contemporània sense fronteres.

Mediterrània

Coreografia	Nacho Duato
Música	Jerónimo Maesso Mahmoud Tabrizi Peter Griggs Juan A. Arteché Javier Paxariño
Escenografia	Nacho Duato
Figurins	Luis Devota Modesto Lomba
Disseny de llums	Nicolás Fischtel
Enregistraments	II. <i>Prelude in Tcbabargab.</i> Passion Sources III. <i>Magnetic Fields.</i> Radio Iceland V. <i>Window. Nafas.</i> <i>Dead can dance.</i> The Serpent's Egg VI. <i>Carauari. Finis Africae</i>
Realització del vestuari	Sastreria del Ballet Lírico Nacional
Realització de l'escenografia	Enrique López Corella Alberto Valencia Carmina Burana
Atrezzo	Armetal
Utilatge	Ballet Lírico Nacional

Esrena mundial del Ballet Lírico Nacional, al Teatre Principal de València, el 10 de juliol de 1992.

Amb el patrocini de Mediterrània, la Comunitat Valenciana, Generalitat de València. ITVA.

Cuando los años pliéganse sombríos
y el oscuro horizonte nunca dice
la ansiada palabra, se recuerda
el país que al abrirse nuestros ojos
se nos mostró de niño...

Joan Gil-Albert

Habitualment una música m'inspira per fer un ballet. Aquesta vegada el mar i la seva llum, el foc i el que significa en la cultura valenciana, i la fertilitat de la terra, han estat els meus punts d'inspiració a l'hora de crear aquesta coreografia, dedicada a la Comunitat Valenciana.

Amb aquest treball m'agradaria reflectir unes sensacions i imatges personals de caràcter íntim: la vigència d'unes arrels l'essència de les quals, malgrat el perllongat allunyament en la distància i la influència d'altres cultures, sempre he sentit en el flux de les meves venes.

Per això he evitat ingredients folklòrics, al·lusions històriques, anècdotes o referències a personatges, esperant de transmetre, mitjançant el moviment, la sensualitat del paisatge, la sensibilitat dels seus habitants i el desimbolt culte a l'efímer que són característics d'aquesta Comunitat.

Allunyar-se de l'estereotip ha significat prescindir de l'artifici en la música, el vestuari o l'escenografia fins a arribar a una simplificació que pot resultar aparentment freda davant l'exuberància quotidiana en la vida de la regió; però sí que espero comunicar aquesta vitalitat en el moviment.

Per aconseguir-ho he hagut de recórrer a sons de percussió i vent, sempre embolcallats pel batre constant de les aigües, no tan sols perquè identifiquen la cultura valenciana, sinó perquè m'han ajudat a descobrir moviments pròxims a la terra, de força tel·lúrica, i així poder contrastar millor els moviments més delicats, com els corresponents als passos a dos de *El Azabur* o de *El Mar*.

Simplement, he volgut endinsar-me en les meves arrels i les dels meus avantpassats; he tractat de pelar la taronja fins a arribar a la polpa: l'esperit lúdic i sensual d'aquesta terra eternament banyada pel mar.

Dedico aquest ballet a tots aquells que, com jo, es puguin sentir còmplices amb la Mediterrània.

Nacho Duato

Programa II

Coming Together

Coreografia **Nacho Duato**
Música **Frederic Rzewski**

Stamping Ground

Coreografia **Jiri Kylián**
Música **Carlos Châvez**

Mediterrània

Coreografia **Nacho Duato**
Música **Jerónimo Maesso**
Mahmoud Tabrizi
Peter Griggs
Juan A. Arteche
Javier Paxariño

Coming Together

Coreografia **Nacho Duato**

Música **Frederic Rzewski**
(«Coming Together»)

Escenografia i figurins **Nacho Duato**

Disseny de llums **Nicolás Fischtel**

Realització del vestuari **Taller de Sastreria del
Ballet Lirico Nacional**

Realització de l'escenografia **Carmina Burana**

Estrenat pel Ballet Lirico Nacional al Teatro Lirico Nacional La Zarzuela,
el 23 de desembre de 1991.

La peça titulada *Coming Together* i *Attica*, creada el 1972 per a un narrador i instruments per Frederic Rzewski i que va ser pensada inicialment per ser representada en dues parts, té una importància crucial en la història de la música repetitiva. En aquesta obra les tècniques repetitives i estructurals no són el propòsit final, sinó els mitjans per crear un món dramàtic i musical coherent. Rzewski combina en aquesta obra el significat polític i ideològic del text amb l'estructura musical dins d'un context basat en una original idea «minimal».

Vuit frases tretes d'una carta de Sam Melville (un presoner polític mort el 1971 durant un motí a la presó d'Attica) són narrades progressivament al llarg de l'obra. Una d'aquestes frases serveix per posar-hi títol.

La música és una obra mestra, ja que combina elements dramàtics i estructurals en una simbiosi perfecta.

Stamping Ground

Coreografia **Jiri Kylián**

Música **Carlos Chávez**

(«Tocata para instrumentos
de percusión»)

Escenografia **Jiri Kylián**

Figurins **Heidi de Raad**

Disseny de llums **Joop Caboort**

Posta en escena **Jim Vincent**

Realització del vestuari **Heidi de Raad**

Realització de l'escenografia **Enrique López Corella**

Estrenat pel Nederlands Dans Theater al Circustheater de Scheveningen,
el 17 de febrer de 1983.

Representat per primera vegada pel Ballet Lirico Nacional al Teatro Lirico
Nacional La Zarzuela, el 23 de desembre de 1991.

Els aborígens australians són l'únic poble d'una cultura de l'edat de pedra que ha romàs inalterat, a causa d'un accident geogràfic, gairebé durant 50.000 anys.

La primera intrusió que van patir va començar no fa gaire més de dos-cents anys. Fins i tot des d'aleshores, la geografia ha contribuït a preservar una gran part de llur forma de vida, atès que el seu immens continent oferia un descans quasi il·limitat. Per això, per a l'antropòleg ells tenen la clau del nostre passat remot. I per al ballarí també, perquè la seva comprensió de l'infinitament ampli món en què vivien va ser sempre expressat en dansa de significat exclusiu.

La dansa, situada en el centre de llurs vides, i en la qual cada gradació de moviment té un significat descriptiu fet expressament, està ara en declivi. Però encara es pot albirar en les reserves d'aquell país on la vida tribal continua.

Kylián diu que sempre ha sentit «una admiració particular envers la dansa aborígen, per la seva bellesa, realisme, expressivitat i importància en la vida i la societat». I l'any 1980 va ser invitat a una reunió convocada per les tribus de les àrees tribals existents

al nord d'Austràlia, el fi de la qual era donar testimoni del que hauria romàs intacte abans que desaparegués sota els inevitables canvis del segle XXI. Aquest treball és una de les conseqüències d'aquella visita i de la seva oportunitat d'estudiar les extraordinàries tècniques de la dansa aborigen.

Kylián no pretén aquí reproduir els ritus d'aquesta dansa. De fet, això no fóra tolerable, perquè la dansa en si s'ha de considerar una possessió personal, i així, el fet de ser emprada per un altre ballari suposaria un robatori i un sacrilegi.

En comptes d'això, ha pretès desenvolupar un nou vocabulari propi paral·lelament als seus conceptes.

Stamping Ground va ser creada en un ambient de total col·laboració amb cada ballari individualment, tenint en compte les seves personalitats específiques i els instints quant a temps, espai i als altres.

«Els ballarins», diu Kylián, «haurien de descobrir i materialitzar amb un toc de burla vers si mateixos, l'animal que amaguen dins seu».

Notes importants

En atenció als artistes i al públic en general, s'exigeix l'adequada correcció en el vestir (senyors: americana i corbata), i es prega la màxima puntualitat; no es permetrà l'entrada a la sala un cop començada la representació, ni verificar enregistraments, fotografies o filmar escenes de cap mena.

El Consorci del Gran Teatre del Liceu, si les circumstàncies ho reclamen, podrà alterar les dates, els programes o els intèrprets anunciats en aquest programa.

En compliment d'allò que disposa l'Article 92 del Reglament d'Espectacles, és prohibit de fumar als passadissos; hom ha d'utilitzar el saló del 1r pis i el vestibul de l'entrada.

 Accés pel carrer Sant Pau, núm. 1, bis, d'ús exclusiu per a minusvàlids. Tel. 318 91 22.

Portada:

Oleguer Junyent (1876-1956): Maqueta per a l'escenografia de *Tannhäuser*, de Richard Wagner. Acte primer: el Venusberg. Gran Teatre del Liceu, 1908. (Centre d'Investigació, Documentació i Difusió de l'Institut del Teatre de Barcelona)

Edició i publicitat: Art-Cy/2000

Disseny: Carmelo Hernando

Ballet Lírico Nacional

Nacho Duato, director artístic

MINISTERIO DE CULTURA

Instituto de las Artes Escénicas y de la Música

3, 4, 5 d'agost de 1992, 21 h.

P r o g r a m a **I**

Trece Gestos de un Cuerpo

Coreografia **Olga Roriz**

Música **António Emiliano**

En co-producció amb el COM-92

Rassemblement

Coreografia **Nacho Duato**

Música **Toto Bissainthe**

Mediterrània

Coreografia **Nacho Duato**

Música **Jerónimo Maesso**

Mahmoud Tabrizi

Peter Griggs

Juan A. Arteche

Javier Paxariño

Lisa Gerrard

Brendam Perry

LA TROUPE DES MEDITERRANEA

Trece Gestos de un Cuerpo

Coreografia **Olga Roriz**
 Música **António Emiliano**
 Escenografia i figurins **Nuno Carinhas**
 Disseny de llums **Orlando Worm**

Repartiment (dies 3 i 5)

**Fernando Navajas, Luis Martín Oya, Antonio Fernández,
 Raúl Tino, Hans Tino, José Martínez, Marco Berriel,
 Ángel Rodríguez (dia 3)/José A. Quiroga (dia 5), Tony
 Fabre, Eduardo Castro (dia 3)/José A. Beguiristáin (dia 5),
 Ricardo Franco, César Augusto Moniz, Nacho Duato**

Repartiment (dia 4)

**Marta Álvarez, Yoko Taira, Eva López Crevillén, África
 Guzmán, M. Luisa Delgado, Susana Ruiz, Catherine
 Allard, France Nguyen, Mar Baudesson, Mireia
 Bombardó, Caty Arteaga, M. Luisa Ramos, Jennifer
 Grissette**

Enregistrament **António Emiliano,**
 teclats i programació de rimas
Emanuel Ramalho,
 percussió digital
Anamar, veu

Realització del vestuari **Taller de Sastreria
 del Ballet Lírico Nacional i
 For Men**

Realització de l'escenografia **Alberto Valencia**
 Sabateria **Maty**

Estrenat pel Ballet Gulbenkian al Gran Auditori Gulbenkian de Lisboa,
 el 25 de maig de 1987.

Representat per primera vegada pel Ballet Lírico Nacional al Teatro Albéniz
 de Madrid, el 3 d'abril de 1992.

En co-producció amb el COM-92

Rassemblement

Coreografia **Nacho Duato**
 Música **Toto Bissainthe**
 («Rasanbléman»)
 Escenografia **Walter Nobbe**
 Figurins **Nacho Duato**
 Disseny de llums **Nicolás Fischtel**, segons el
 disseny original de Dick Lindsetrom
 Posta en escena **Lena Wennergren-Juras**

Repartiment (dies 3 i 5)

**Catherine Allard, Jennifer Grissette, France Nguyen, M.
 Luisa Ramos, Tony Fabre, Luis Martín Oya, Ángel
 Rodríguez, Raúl Tino**

Soldats

José Martínez, Fernando Navajas

Repartiment (dia 4)

**Mar Baudesson, Mireia Bombardó, África Guzmán,
 Yoko Taira, José A. Beguiristáin, Marco Berriel, César
 Augusto Moniz, José Antonio Quiroga**

Soldats

Antonio Fernández, José Martínez

Realització del vestuari **Sastreria
 del Ballet Lírico Nacional i
 Babette Van Der Berg**

Realització de l'escenografia **Carmina Burana**

Estrenat pel Cullberg Ballet al Hjalmar Bergman Theatre d'Örebro, Suècia,
 el 27 de febrer de 1990.

Representat per primera vegada pel Ballet Lírico Nacional al Teatro Lírico
 Nacional La Zarzuela, el 12 de desembre de 1991.

Mediterrània

Coreografia	Nacho Duato
Música	Jerónimo Maesso
	Mahmoud Tabrizi
	Peter Griggs
	Juan A. Arteche
	Javier Paxariño
	Lisa Gerrard
	Brendam Perry
Escenografia	Nacho Duato
Figurins	Luis Devota
	Modesto Lomba
Disseny de llums	Nicolás Fischtel

Repartiment

I. Introducció (Música: Jerónimo Maesso)

Caty Arteaga, Mar Baudesson, Mireia Bombardó, M. Luisa Delgado / Marcela Lehner (4 i 7), Jennifer Grissette, África Guzmán / M. Luisa Ramos (4 i 7), Eva López Crevillén, France Nguyen, Sandra Seijo, Yoko Taira

II. La Huerta (Música: Mahmoud Tabrizi)

Catherine Allard, Tony Fabre, Luis Martín Oya

III. Danza del arroz (Música: Peter Griggs)

Daniel Alonso, Marco Berriel / Lars Neubacher (4 i 7), Tony Fabre, Ricardo Franco, Luis Martín Oya, César Augusto Moniz, Ángel Rodríguez, Raúl Tino

IV. El mar (Música: Jerónimo Maesso)

Caty Arteaga, Mireia Bombardó, Jennifer Grissette, Sandra Seijo

Pas a tres

Eva López Crevillén, José A. Beguiristáin, José Martínez

Pas a dos

África Guzmán / M. Luisa Ramos (4 i 7)

Ricardo Franco / Luis Martín Oya (4 i 7)

V. Las palmeras (Música: Lisa Gerrard, Brendam Perry)

Nacho Duato

Catherine Allard, Caty Arteaga, Mireia Bombardó, M. Luisa Delgado / Esther Oliva (4 i 7), Jennifer Grissette, France Nguyen, Yoko Taira, José A. Beguiristáin, Marco Berriel / Lars Neubacher (4 i 7), Tony Fabre, Luis Martín Oya, José Martínez, César Augusto Moniz, Ángel Rodríguez

(popular)

VI. El azahar (Música: Juan A. Arteche / Javier Paxariño)
Mar Baudesson, Raúl Tino

VII. El fuego (Música: Jerónimo Maesso)

Catherine Allard, Caty Arteaga, Mireia Bombardó, M. Luisa Delgado / Esther Oliva (4 i 7), Jennifer Grissette, África Guzmán / M. Luisa Ramos (4 i 7), Eva López Crevillén, France Nguyen, Sandra Seijo, Yoko Taira.

Daniel Alonso, José A. Beguiristáin, Marco Berriel / Lars Neubacher (4 i 7), Tony Fabre, Ricardo Franco, Luis Martín Oya, José Martínez, César Augusto Moniz, Ángel Rodríguez, Raúl Tino.

Entregistraments

II. Prelude in Tchabargah.

Passion Sources

III. Magnetic Fields.

Radio Iceland

V. Window. Nafas.

Dead can dance. The Serpent's Egg

VI. Carauari. Finis Africae

Realització del vestuari

Sastrería del Ballet Lírico Nacional

Realització de l'escenografia

Enrique López Corella
Alberto Valencia
Carmina Burana

Atrezzo

Armetal i tallatge del
Ballet Lírico Nacional

Estrena mundial pel Ballet Lírico Nacional, al Teatre Principal de València, el 10 de juliol de 1992.

Amb el patrocini de Mediterrània, La Comunitat Valenciana, Generalitat de València -ITVA-

LA COMUNITAT VALENCIANA

GENERALITAT VALENCIANA

I T V A

Ballet Lírico Nacional

Nacho Duato, director artístic

MINISTERIO DE CULTURA

Instituto de las Artes Escénicas y de la Música

6, 7, 8 d'agost de 1992, 21 h.

P r o g r a m a **I I**

Coming Together

Coreografia **Nacho Duato**
Música **Frederic Rzewski**

Stamping Ground

Coreografia **Jiri Kylián**
Música **Carlos Chávez**

Mediterrània

Coreografia **Nacho Duato**
Música **Jerónimo Maesso**
Mahmoud Tabrizi
Peter Griggs
Juan A. Arteche
Javier Paxariño
Lisa Gerrard
Brendam Perry

Coming Together

Coreografia **Nacho Duato**
 Música **Frederic Rzewski**
 («Coming Together»)
 Escenografia i figurins **Nacho Duato**
 Disseny de llums **Nicolás Fischtel**

Repartiment (dies 6 i 8)

**Catherine Allard, Mar Baudesson, Jenniffer Grissette,
 África Guzmán, Eva López Crevillén, France Nguyen,
 M. Luisa Ramos, Yoko Taira**

**José Antonio Beguiristáin, Marco Berriel, Eduardo
 Castro, Ricardo Franco, Luis Martín Oya, José Antonio
 Quiroga, Hans Tino, Raúl Tino**

Repartiment (dia 7)

**Caty Arteaga, Mireia Bombardó, M.Luisa Delgado,
 Jennifer Grissette, Marcella Lehner, Eva López Crevillén,
 Esther Oliva, Sandra Seijo**

**Daniel Alonso, Marco Berriel, Tony Fabre, Antonio
 Fernández, José Martínez, César Augusto Moniz, Lars
 Neubacher, Ángel Rodríguez**

Realització del vestuari **Sastreria del
 Ballet Lírico Nacional**

Realització de l'escenografia **Carmina Burana**

Estrenat pel Ballet Lírico Nacional al Teatre Lírico Nacional La Zarzuela,
 el 23 de desembre de 1991.

Stamping Ground

Coreografia **Jiri Kylián**
 Música **Carlos Chávez**
 («Tocata para instrumentos
 de percusión»)
 Escenografia **Jiri Kylián**
 Figurins **Heidi de Raad**
 Disseny de llums **Joop Caboort**
 Postà en escena **Jim Vincent**

Repartiment (dies 6 i 8)

**Catherine Allard, Tony Fabre, Jennifer Grissette,
 África Guzmán
 Nacho Duato, Ricardo Franco**

(dia 7)

**Caty Arteaga, Luis Martín Oya, Jennifer Grissette,
 M. Luisa Ramos
 Marco Berriel, Raúl Tino**

Realització del vestuari **Heidi de Raad**
 Realització de l'escenografia **Enrique López Corella**

Estrenat pel Nederlands Dans Theater al Circustheater de Scheveningen,
 el 17 de febrer de 1983.

Representat per primera vegada pel Ballet Lírico Nacional al Teatre Lírico
 Nacional La Zarzuela, el 23 de desembre de 1991.

Mediterrània

Coreografia	Nacho Duato
Música	Jerónimo Maesso Mahmoud Tabrizi Peter Griggs Juan A. Arteché Javier Paxariño Lisa Gerrard Brendan Perry
Escenografia	Nacho Duato
Figurins	Luis Devota Modesto Lomba
Disseny de llums	Nicolás Fischtel

Repartiment

I. Introducció (Música: Jerónimo Maesso)

Caty Arteaga, Mar Baudesson, Mireia Bombardó, M. Luisa Delgado / Marcela Lehner (7), Jennifer Grissette, África Guzmán / M. Luisa Ramos (7), Eva López Crevillén, France Nguyen, Sandra Seijo, Yoko Taira

II. La Hueria (Música: Mahmoud Tabrizi)

Catherine Allard, Tony Fabre, Luis Martín Oya

III. Danza del arroz (Música: Peter Griggs)

Daniel Alonso, Marco Berriel / Lars Neubacher (7), Tony Fabre, Ricardo Franco, Luis Martín Oya, César Augusto Moniz, Ángel Rodríguez, Raúl Tino

IV. El mar (Música: Jerónimo Maesso)

Caty Arteaga, Mireia Bombardó, Jennifer Grissette, Sandra Seijo

Pas a tres

Eva López Crevillén, José A. Beguiristáin, José Martínez

Pas a dos

África Guzmán / M. Luisa Ramos (7)

Ricardo Franco / Luis Martín Oya (7)

V. Las palmeras (Música: Lisa Gerrard, Brendan Perry)

Nacho Duato

Catherine Allard, Caty Arteaga, Mireia Bombardó, M. Luisa Delgado / Esther Oliva (7), Jennifer Grissette, France Nguyen, Yoko Taira, José A. Beguiristáin, Marco Berriel / Lars Neubacher (7), Tony Fabre, Luis Martín Oya, José Martínez, César Augusto Moniz, Ángel Rodríguez

(popular)

VI. El azahar (Música: Juan A. Arteché / Javier Paxariño)
Mar Baudesson, Raúl Tino

VII. El fuego (Música: Jerónimo Maesso)

Catherine Allard, Caty Arteaga, Mireia Bombardó, M. Luisa Delgado / Esther Oliva (7), Jennifer Grissette, África Guzmán / M. Luisa Ramos (7), Eva López Crevillén, France Nguyen, Sandra Seijo, Yoko Taira, Daniel Alonso, José A. Beguiristáin, Marco Berriel / Lars Neubacher (7), Tony Fabre, Ricardo Franco, Luis Martín Oya, José Martínez, César Augusto Moniz, Ángel Rodríguez, Raúl Tino.

Enregistraments

II. *Prelude in Tchabargah.*

Passion Sources

III. *Magnetic Fields.*

Radio Iceland

V. *Window. Nafas.*

Dead can dance. The Serpent's Egg

VI. *Carauari. Finis Africae*

Realització del vestuari: Sastreria del Ballet Lirico Nacional

Realització de l'escenografia: Enrique López Corella
Alberto Valencia
Carmina Burana

Atrezzo: Armetal i utilatge del Ballet Lirico Nacional

Estrena mundial pel Ballet Lirico Nacional, al Teatre Principal de València, el 10 de juliol de 1992.

Amé el patrocini de Mediterrània, La Comunitat Valenciana, Generalitat de València, ITVA

LA COMUNITAT VALÈNCIANA

GENERALITAT VALÈNCIANA

I T V A